Ο Αργύρης Μπακιρτζής μας μιλάει για τη «Δημοπρασία» του Σταύρου Τσιώλη

Ο Αργύρης Μπακιρτζής παρουσιάζει το μονόπρακτο έργο «Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ» του Σταύρου Τσιώλη στο BAUMSTRASSE, εκπληρώνοντας, έστω, πέντε χρόνια μετά τον θάνατό του τελευταίου, την επιθυμία του να ετοιμαστεί για το ανέβασμα του έργου, δηλαδή να μάθει τα λόγια του...*

Ασπασία Λυκουργιώτη: Πως αποφάσισες να ανεβάσεις αυτό το βαθιά υπαρξιακό μονόπρακτο;

Αργύρης Μπακιρτζής: Πέρασαν τα χρόνια, σχέδια υλοποιούνται, σχέδια εγκαταλείπονται, νέα εμφανίζονται. Χωρίς να το καταλάβω, Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ επανήλθε στη σκέψη μου, κυρίως προσπαθώντας να κοιμηθώ ή περπατώντας στις λεωφόρους του μπαϊπάς, που ευτυχώς ακόμη δεν χρειάστηκε να κάνω. Είχε έρθει η ώρα της. Έτσι αποφάσισα να το τολμήσω. Είπα ας το κάνω τώρα που νομίζω πως είμαι έτοιμος. Αυτό θα φανεί. Δεν έχω δοκιμαστεί σε κάτι τέτοιο και πολλά μπορούν να συμβούν... αφού απ' τη μικρή εμπειρία μου στο θέατρο ξέρω ότι η κάθε παράσταση είναι μοναδική. Στις ταινίες του Τσιώλη έχουμε διαδοχικούς αποχαιρετισμούς και σαν τέτοιον βλέπω το ανέβασμα της ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Α.Λ. Τι γίνεται στο έργο;

Στο έργο, ένας κουρασμένος τηλεπαρουσιαστής - δημοπράτης κάνει μια μεταμεσονύχτια τηλεοπτική εκπομπή προσπαθώντας να πουλήσει βάζα, φοντανιέρες ή και δίσκους ακόμα με μουσική της προεπαναστατικής Ρωσίας. Δυστυχώς παρόλες τις κολακείες, τις απειλές αλλά και τις ευφάνταστες προσφορές του, κανείς δεν του τηλεφωνεί. Ο κόσμος είναι αχάριστος με πρώτον απ' όλους τον σκηνοθέτη και τους τεχνικούς του πλατό που επίσης τον έχουν εγκαταλείψει για κάποιο κοντινό bar και ως εκ τούτου αφήσει να τα κάνει όλα μόνος του. Η μόνη που τον παρακολουθεί με βεβαιότητα είναι η μανούλα του, στην οποία αφιερώνει τρυφερές καλημέρες.

Α.Λ.: Τι το συμπαθητικό έχει ο ήρωας που υποδύεσαι;

Α.Μ.: Δεν τα καταφέρνει, παρά την αγωνιώδη προσπάθειά του να πουλήσει. Είναι ένα πρόσωπο μαζί τραγικό και κωμικό. Όταν το παρουσίασα στην Καβάλα στις 21 Νοεμβρίου, στον εκθεσιακό χώρο του «Τσαλαπετεινού», συμπαραγωγού της παράστασης, που ήταν και η πρώτη και η γενική του πρόβα, μου είπαν πως έφτασαν να κλάψουν σε σημεία που βρίσκω πάρα πολύ αστεία

Α.Λ.: Υπάρχει κάποιο σημείο ή σημεία του κειμένου που σ' αρέσουν ιδιαίτερα;

Μου αρέσουν ιδιαίτερα εκείνα που η δραματική τους ένταση αναδεικνύει το κωμικό τους στοιχείο και σε μερικά απ' αυτά έχω μια επιθυμητή εξοικείωση χρησιμοποιώντας τα σε συναυλίες των Χειμερινών Κολυμβητών.

Α.Μ.: Θυμάμαι στη «Χουρμαδιά» που ο Σταύρος έκανε τον πωλητή και πουλούσε κάτι σόμπες και σε παλιότερη συνέντευξη μου έχεις πει ότι τον κοίταζες έντονα στα γυρίσματα για να τον μπερδεύεις. Το χιούμορ και η πραγματική ζωή ήταν πάντα πιο σημαντικά για σας, ή αλλιώς η τέχνη είναι ένα όχημα για να εκφραζόμαστε και να ζούμε κι όχι ένας απόλυτος σκοπός;

Α.Μ.: Αυτό συνέβη πράγματι, όμως μετά από διαδοχικά γυρίσματα και επειδή ήταν νύχτα και τέλειωνε το φιλμ, σταμάτησα να τον κοιτάζω και το γύρισμα ολοκληρώθηκε επιτυχώς. Κάναμε τέτοιες σκανδαλιές, όπως να αφήνει επίτηδες λάθη μου στο μοντάζ. Για μένα, η τέχνη δεν μπορεί να είναι απόλυτος σκοπός και αυτοί που το λένε και το επιδιώκουν πιστεύω ότι δεν γίνεται να μην αποτύχουν σ' έναν τέτοιο στόχο.

Α.Λ.: Φοβάσαι καθόλου μην αναστηθεί από τον τάφο του και αρχίσει να σου λέει «ότι τα κάνεις όλα λάθος;»

Α.Μ.: Δεν μου το 'πε ποτέ, όμως δεν φοβάμαι αφού ό,τι κάνω είναι ό,τι μπορώ να κάνω και το κείμενό του, όπως και η εμπειρία τόσων ταινιών μαζί του δεν σ' αφήνουν εύκολα να εκτροχιαστείς απ' τη γραμμή του. Γι' αυτό και δεν καλέσαμε σκηνοθέτη να σκηνοθετήσει την παράσταση. Η συνεχείς

άλλωστε αναζήτηση του σκηνοθέτη είναι κ’ ένα έντονα χιουμοριστικό στοιχείο της παράστασης και μοιάζει σαν μια μεταθανάτια φάρσα του ίδιου του Τσιώλη.

Α.Λ.: Έχεις «ξαναπουλήσει» κι εσύ πράγματα στο «Παρακαλώ γυναίκες μην Κλαίτε» όπου λαμβάνει χώρα μια άλλη μεγάλη δημοπρασία. Εκεί απ΄ ότι θυμάμαι δεν κλάψαμε, σε αυτήν τη δημοπρασία τι προβλέπεται;

Α.Μ.: Στις ταινίες του Τσιώλη βγάζω το άχτι μου. Κοροϊδεύω και πουλώ άχρηστα πράγματα σε τσιγγάνους που στην πραγματική ζωή με πουλάν και μ’ αγοράζουν σχεδόν χωρίς καθόλου προσπάθεια. Ως και ληστεία τράπεζας με καραμπίνες κάνουμε, με τον Χάρη Μιχαλογιαννάκη, βοηθό του σε τρεις ταινίες, που επιμελείται την παράσταση της «Δημοπρασίας». Τώρα, αν κάποιος ή κάποια κλάψει, «εγώ τί να κάνω, κάνω ό,τι μπορώ. Της βάζω τέσσερις κουταλίτσες αλάτι στη σουπίτσα, το καταευχαριστιέται....»

Α.Λ. : Πολύ ωραία αυτή η φράση του κειμένου... Δεν χαίρεσαι λίγο που χωρίς τον Σταύρο θα λες τα δικά σου ανενόχλητος;

Vivere pericolosamente. Πάντως ανενόχλητος δεν είμαι, με ελέγχει ο ενοχλητικός εαυτός μου.

*Οι παραστάσεις θα δοθούν από 1-17 Νοεμβρίου, από Τρίτη ως Κυριακή, στο BAUMSTRASSE «Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ» - του Σταύρου Τσιώλη :: TicketServices.gr